

Szegeden és környékén 32 ezer jegyet vásároltak a szabadtéri játékokra

A városi tanács végrehajtó bizottságának tegnapi ülésén megvitatták a Szegedi Nemzeti Színház múlt évi munkáját vitatták meg. Az elmúlt évről Tury Géza, a művelődésügyi osztály vezetője terjesztett be értékelő jelentést. Ennek megvitatásában a Művelődésügyi Minisztérium színházi főosztályának képviselői kívül több színházi szakember is részt vett.

A megjelentek a több óras, alapos vitában részletesen kifejtették álláspontjukat. Egyöntetűen megállapították, hogy a Szegedi Nemzeti Színház az elmúlt évadban tovább fejlődött.

Több, helyes politikai mondanivalót tartalmazó darabot adtak elő megfelelő színvonalon. A közönség — Hódmezővásárhelyen is, ahol változatos műsort mutattak be — többször elismeréssel nyilatkozott a színház tevékenységéről. Ez a fejlődés azonban még egyenetlen. A további eredményeket azonban a belső szervezőtelenség, a vezetés hiányosságai még akadályozzák.

Vaszy Viktor, a színház igazgatója tájékoztatta a végrehajtó bizottságot a várható szemlélyi változásokról az új évad kezdete előtt.

Az operai együttestől nem távozik senki, sőt a budapesti Operaháztól előreláthatóan egy-két személy jön a színházhoz. A prózai együttes Kiss Fereccel erő-

sodik. A prózai részlegről György László, Holl János, az operatárslegről pedig Balogh Rózsa válik meg. Családi okokból távoznak.

Ezután a végrehajtó bizottság jóváhagyta az új színi évad műsorszámláját.

A nagyszínházban öt prózai darabot mutatnak be. Ezek: Shakespeare: Romeo és Júlia, Calderon: Zalaméa bíró, Lawrence és Lee (amerikai írók): Aki szeletet, Ilf és Petrov: Szovjet milliomas (Magyarországon először mutatják be), valamint egy később meghatározandó mai témájú magyar darab. Az operai tagozat Horusitzki Zsigmond: Báthory Erzsébet, Leoncavallo: Bajazzok, Puccini: A kőpeny, Wagner: A bolygó hollandi c. operáját, valamint Rossini: A sevillei borbély c. vígoperáját mutatja be. Négy nagyoperett szerepel még ezenkívül a jövő évad műsorán. Ezek: Hervé: Nebántsvirág, Kálmán: Marica grófnő, Friml amerikai szerző: Rose Marie és Planquette: Cornevillei harangok.

A Kamaraszínházban főként könnyed, szórakoztató jellegű darabokat mutatnak be.

A Kamaraszínház műsorát a végrehajtó bizottság következő ülésén vitatják meg.

A színi évadot egyébként szeptember 24-én Erkel: Bánk bán operájával nyitják. A bérletezést már augusztus elején megkezdik.

A színház munkájával kapcsolatban vita, illetve határozatok után Tari János, a végrehajtó bizottság elnöke beszámolt a szabadtéri játékok előkészületeiről. A műszaki munkák, a közönségszervezés megfelelő ütemben haladnak. Az ország minden részébe eljutottak a propagandanyagok.

Igen élénk az érdeklődés az egyes előadások iránt.

Az érdeklődésre jellemző, hogy Szegeden és környékén tegnapig 32 ezer jegyet el, úgyhogy a szombati napokra, vasárnapokra kitűzött előadásokra már jegyet alig lehet kapni. Érdekes tünet, hogy mind Szegeden, mind az ország különböző részein főleg a drágább — negyven, ötven forintos jegyeket vásárolják. Több jegyet árusító vidéki IBUSZ-kióki ismételték ezt az érdeklődést. Véglegesen megállapodtak

a moszkvai balett műsorában is. Az »Esmeralda« c. balettet mutatják be

Szegeden a szabadtéri játékok keretében.

A végrehajtó bizottság még több, aktuális ügyet vitatott meg tegnapi ülésén.

Tanuljunk egymástól

Küldjünk mérnököket, műszakiakat országjárásra, külföldre, hogy sok értékes szakmai tapasztalatot szerezzenek — javasolták többen a szegedi üzemek és vállalatok mérnökei közül a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége városi intéző bizottsága által rendezett egyik tanácskozáson. A műszakiak a velük folytatott beszélgetés során többször felteszik a kérdést: vajon mi kerül többre: a külföldre küldött mérnökök, szakemberek utiköltsége, napiidja, vagy a külföldön megtalálható technológiai eljárások, üzemszervezési tapasztalatok stb. hazai kísérletezése, a kutatásra fordított költség?

Észrevételeik, kérdéseik csak részben helyesek. Ami a külföldi utakat illeti, egy régi szólásmondással válaszolunk: addig nyújtózkodhatunk, ameddig a takarónk ér. De mindjárt hozzátesszük: ez a takaró egyre nagyobb, s olyannyira növekszik, hogy ma már a szegedi vállalatvezetők és műszakiak közül is többen el látogathatnak szomszédos, sőt távolabbi országokba is.

A Kéziszerszámáru gyár vezetője, Pántya József Lipcsében járt, a Falemezgyár vezetői Csehszlovákiában, a Délrost igazgatója Bulgáriában, mások a Román Né-

köztársaságban, vagy a Szovjetunióban jártak és szereztek hasznos tapasztalatokat. Míg elismeréssel szólunk a minisztériumok által biztosított külföldi utazási lehetőségekről — amelyet még ugyan korlátozó a devizahiány —, hozzátesszük, hogy a vidékiek részére bővíteni lehetne a kiküldetési lehetőségeket. De addig is kielégíthetjük a tapasztalatszerigényt egyéb formákban is. Így tág lehetőségek állnak rendelkezésünkre például hazai tapasztalatszerék lebonyolítására. Sajnos azonban, míg egyes vállalatoknál az ország határain túlra tekintenek, elhanyagolják a hazai lehetőségeket, s még tovább sincs tapasztalatok átvételére. A Műszaki és Természettudományi Egyesületek szegedi intéző bizottsága, vagy a különböző szakcsoportok néha szerveznek tanulmányi kirándulásokat. Ezek mellett rendeznek sok értékes előadást, szakmai vitát. Neves szakemberek tartanak szakmai előadásokat Szegeden, azonban mégsem kielégítő az előadások iránti érdeklődés. Többnyire csak az idősebb műszaki gárdát találjuk a hallgatóság között. A fiatalok — akiknek talán fogékonyabbnak kellene lenniük az új iránt — sokan tudomást sem vesznek ezekről az előadásokról, amelyekből sokat tanulhat-

nának. S leginkább ők a néha túlzott külföldi út rajongói. Pedig az után sem nyújtják ki mindig kezüket, amit könnyen elérhetnének.

Nemcsak az országon túli, fővárosi vagy egyéb vidéki üzemekről lehet hasznos tapasztalatokat átvenni. Akad Szegeden, »házon belül« is követésre, elterjesztésre méltó munkamódszer. Ezeket többnyire még keresni sem kell, mégsem kapnak eléggé utána a szakemberek, nem élnek a lehetőséggel. Persze nem mindig csak nekünk van átvenni valónk, mi is adhatunk másoknak jó dolgokat, amelyeket hasznosíthatnak a népgazdaság javára.

Egyes műszakiak azt mondják, hogy a hasznos országos tapasztalatok átvételét gátolja a többi között némely üzemi vezető túlzott takarékosága. Sajnálják az utiköltséget, a napiidját a kiküldendő mérnököktől, technikusoktól. Nem takarékoság az ilyen garasosság! Egy három-négy napos út költsége néhány százasba kerülhet. A szerzett és idehaza alkalmazott tapasztalatok, munkamódszerek azonban ezeket, tízezreket hozhatnak. A kapitalisták drága költségen ipari kémeket csempésznek a konkurrens üzemekbe. Nehéz pénzeket fizetnek egy-egy gyártási eljárás, szabadalom megszerzéséért. Nálunk valósággal ingyen adják a hasznos tapasztalatokat, és azok elterjesztéséből senkinek sem származik kára, sőt az egész népre hasznosak.

A jövőben fel kell számolni a múltból ismeretes és egy-két helyen ma is meglévő »tapasztalatszer« módokat, amikor inkább üdülőkírándulás volt a testvérüzem látogatása, mintsem tanulmányút. Olyan dolgozókat, szakembereket küldjünk tapasztalatszerésre, akiknek szükségük van erre és hasznosítani is tudják a látottakat.

A mikor tapasztalatszeréről beszélünk, nemcsak a műszakiak, mérnökök tapasztalatainak kicserélésére gondolunk. S nemcsak a másik, a szomszéd gyár jó módszereinek átvételére, hanem a saját üzemen belüli tapasztalatok elterjesztésére. Igen sokan vannak az olyan munkások, akik figyelemmel kísérik a szaklapokat, szomszédai munkáját, s ha hasznos dolgokat látnak, minden további nélkül maguk is alkalmazzzák munkájukban. Az ilyen munkásoktól sokat lehet és kell is tanulni. Hány óreg szakmunkás van, aki az évtizedek során a tapasztalatok egész tárházát gyűjtötte össze. Kérjük, adjanak át ezekből fiatal munkatársainknak, s fiataljaink merítsenek ebből a bőséges forrásból.

A mikor tapasztalatszeréről beszélünk, nemcsak a műszakiak, mérnökök tapasztalatainak kicserélésére gondolunk. S nemcsak a másik, a szomszéd gyár jó módszereinek átvételére, hanem a saját üzemen belüli tapasztalatok elterjesztésére. Igen sokan vannak az olyan munkások, akik figyelemmel kísérik a szaklapokat, szomszédai munkáját, s ha hasznos dolgokat látnak, minden további nélkül maguk is alkalmazzzák munkájukban. Az ilyen munkásoktól sokat lehet és kell is tanulni. Hány óreg szakmunkás van, aki az évtizedek során a tapasztalatok egész tárházát gyűjtötte össze. Kérjük, adjanak át ezekből fiatal munkatársainknak, s fiataljaink merítsenek ebből a bőséges forrásból.

Gazdasági és társadalmi szerveink többé-kevésbé foglalkoznak a tapasztalatok elterjesztésével. Az üzemi szervek azonban többnyire csak felfelé tekintenek. Azt nézik, mit javasolnak, mire utasítanak fentről. Következésképp, hogy miért vállalják a felelősséget, vagy mire adnak pénzt a felsőbb szervek. Lépjünk ki ebből az önállótlanból, a felelősségvállalás tologatásából. Kezdeményezzünk bátrabban a szegedi üzemekben. Jó politikai és szervező munkával teremtjük meg az új elterjesztésnek feltételeit és szorítsuk ki a régit, a maradit. Ne sajnáljuk a tandíjat sem, mert sokszorosan kamatozhat a »kiadott« pénz.

Háromnapos országos erdészeti vándorgyűlés Szegeden

Kiosztották az idei Bedő Albert-díjakat :: Hajókirándulás a mártélyi erdőbe :: Látogatás a szegedi faipari üzemekben

Közel 400 vendég, többségük zöld erdészruhában járt-kelt három napig Szegeden, és többen kicsit csodálkoztak, hogy miért éppen Szegeden tartja az Országos Erdészeti Egyesület — immár harmadszor — vándorgyűlést. Igaz, a Mátrában, Bükkben, vagy a »Bakony rengetegekben« több erdő van, mint a Csongrád megyei Allami Erdőgazdaság területén. Az alföldi erdősítés, az ipari célokra alkalmas nyárfa — amelyet korábban szinte kizárólag külföldről hoztunk be — termesztésének, a Tisza- és Marospartin hullámter fanemesítésének megbecsülése nyilvánult meg azonban abban, hogy mintegy 30 erdőgazdaság szakemberei Szegeden találkoztak.

Vasárnap délután a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában nyitották meg a vándorgyűlést. A megnyitón részt vett dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője, Fehér Lajos, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának második titkára, Paczúk István, a Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese, Varga József megyei vadászati és erdészeti felügyelő is. Vidá László, a Csongrád megyei Erdőgazdaság főmérnökének bevezető szavai után Madas András, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke számolt be az egyesület munkájáról. Beszédében rámutatott arra, hogy az egyesület, amelynek taglétszáma két év alatt kétezerről háromrezer fölé emelkedett, egyre tevékenyebb és eredményesebb munkát fejt ki. Az Erdészeti Egyesület szak-

képzett tagjai — mint mondotta — általában a kulturális központoktól távol eső helyeken dolgoznak és nem csupán az erdőgazdálkodással kapcsolatos feladatokat ismerik, hanem az adott vidék általános problémáit is, amelyek megoldásához számos esetben hozzájárulnak.

A beszámolóhoz többen szölköztek hozzá, majd Madas András Kocsárdi Károlynak, a Valkói Erdészet vezetőjének, dr. Babos Imrénének, az Erdészeti Tudományos Intézet osztályvezetőjének és Salji Emilnek, az Erdészeti Főigazgatóság főosztályvezetőjének átnyújtotta az 1959. évi Bedő Albert-díjakat és az azzal járó ötezer forintot. Ezután a vándorgyűlés résztvevői Boda Józsefnek, a Csongrád megyei Erdőgazdaság igazgatójának ismeretét hallgatták meg a gazdaság munkájáról, fejlődéséről, az ipar számára

egyre hasznosabb tevékenységéről.

Hétfőn reggel igen kellemes és érdekes szakmai kirándulásra indultak a vándorgyűlés résztvevői. A Tasi-hajóval ragyogó időben mentek fel a Tiszán, amelynek bal partján a Szegedi Vízügyi Igazgatóság kezelésében lévő hullámtéri füzes, valamint a csatornafásítást tekintették meg. E látogatás alkalmával és Forgó László, a Szegedi Vízügyi Igazgatóság vezetőjének szakmai tájékoztatója nyomán mód nyílt arra, hogy az erdészek megismerjék a helyszínen részleteiben is a »vizesek« ártéri feladatait. A vendégek ezután a Csongrád megyei Erdőgazdaság mártélyi hullámtéri erdőtelepítését és felújításait — füzeseket, nyarasokat, tölgyeseket — látogatták meg.

Kedden délelőtt a vendégek ellátogattak a Szegedi Falemezgyárba, majd a Csongrád megyei Erdőgazdaság ászóthalmi erdejében megtekintették a gépesítést bemutatót. A vándorgyűlés alkalmával rendezték meg az ászóthalmi erdészeti szakiskola fennállása 75. évfordulójának ünnepségét, amelyen megjelent dr. Balassa Gyula miniszterhelyettes is. Az iskola hallgatói közül többen megjutalmaztak.

Megérkeznek a vándorgyűlés résztvevői a mártélyi erdőbe

(Markovits Tibor felv.)

N. P.

Portenelmi idők

1919 július 1

A Vörös Újság mai száma az ellenforradalom leverésekor elesett harcosok temetéséről. Az Ország-ház előtt állították fel a

18 vörös katonát és vörös óravatalát. A gyászszerteráson a munkások nagy tömege mellett a népbiztosok is csaknem teljes számmal megjelentek. A Szocialista-Kommunista Munkások Magyarországi Pártja nevében Hamburger Jenő búcsúztatta a mártirokat: »Ti, akik az első hívó szóra, avagy hívás nélkül lelkesen, mámorosan siettetek fegyverrel a kezetekben a dolgozó milliók uralmának védelmére, és akik a huligán-csordák lázadását levertetek, akik milliók ügyének védelmében odaadtátok a szívetek vérért és a legfőbb emberi kincset, nek.

az életet; glóriás mártírjai lesztok a dicsőséges magyar forradalomnak«. Két óra hosszáig tartott a lenyűgöző pompájú gyászmanen az Országháztól a Kerepesi-temetőig. Itt az Internacionálé hangjai mellett bocsátották le sírjukba az elesett hőseket.

Az elesettek helyébe új harcosok állnak. A Miskolci Munkás c. lapnak éppen mai száma közli, hogy a Borsod megyei sorozás nagy sikerrel folyik. Az eddigi négy sorozónapon 3000 embert soroztak be.

Új lap jelent meg Szeged utcáin. Szegedi Új Nemzedék a címe és Molotay István a főszerkesztője. A kormány hűséges támogatójaként mai számában Budapestet a »nemzetietlen«, a »bűnös« fővárost ostromozza. Újabb ellenkormány van kialakulóban. Az elégedetlen polgárok Varjassy vezetésével összeállították a miniszterek listáját. Lovási Márton jelölték miniszterelnök-